

Het bedreigende Europese Monster

Reeds in een aantal bijdragen in Angeltjes werd er verwezen naar het "europese monster" dat zijn tentakels steeds sneller, wijder en bedreigender voor de gewone burger uitspreidt.

De jongste uiting hiervan vindt men terug in de beraadslagingen die plaats vonden in het Zwitserse Davos en waar "belangrijke bedrijfsleiders" en "invloedrijke politiekers" elkaar ontmoeten om hun wedervaren en het aanvoelen van de sociaaleconomische en financiële toestand aan mekaar te toetsen en een volgens hun aangewezen strategie te manipuleren om de gerezen problemen volgens hun doelstellingen pogen op te lossen en de diverse ontwikkelingen naar hun hand te zetten. Dat het hier om een eenzijdige benadering van de opgedoken problematiek gaat spreekt vanzelf, ook omdat qua gevolgen de verborgen agenda voor het grote publiek veel belangrijker en bedreigender is dan de officiële.

Vooraf ook als men weet dat de ontmoetingen in Davos in het verlengde liggen van deze van de Bilderberg-groep, opgericht na WOII, met de funeste doelstelling en reputatie om een soort van wereld-schaduwregering op touw te zetten die de officiële agenda van nationale regeringen en tal van internationale organisaties zoals o.m. de EU dient te bepalen. Bovendien wordt hier in alle luwte de militaire politiek met het uitzetten van de nodige pionnen afgetast.

In voorgaande samenhang dient men eveneens de activiteiten van "Goldman Sachs", de belangrijkste en machtigste zakenbank ter wereld te situeren. Door haar invloed wist ze de aanstelling te bekomen van haar vertrouwenspersonen, met name Monti de

nieuwe premier van Italië, alsook van Draghi de voorzitter van de Europese Centrale Bank. Dit was uiterst belangrijk omdat het op die manier mogelijk werd de politiek van de ECB in de door haar gewenste zin om te buigen door het opkopen van overheidsobligaties en het interestpeil drastisch terug te dringen.

Meer concreet betekende dit eveneens dat in opdracht van de Europese Commissie de Boston Consulting Group een advies formuleerde om een aanzienlijk gedeelte van het spaargeld van de gewone burger in beslag te nemen voor het oplossen van de financieel-economische crisis en het stimuleren van een te bewerken conjunctuurherstel. Het is bovendien in dat kader interessant te vermelden dat voor zijn intrede in de politiek Alexander De Croo actief was bij hoger genoemde consultinggroep en meer dan waarschijnlijk een aantal van de ideeën van zijn vroegere werkgever bij Di Rupo lanceerde.

Het in beslag nemen van het spaargeld kan ofwel rechtstreeks of indirect gebeuren . Vooral aan dit laatste werd door politieke kringen de voorkeur gegeven omdat men voorlopig een open confrontatie met de bevolking wou vermijden. De keuze was bijgevolg deze operatie uit te voeren via de vermindering van de rentevoet van het sparen. Dit gebeurde via de lage rentevoet die de banken bij de ECB moesten betalen voor het opnemen van kredieten tegen de inlevering van staatsobligaties van staten al dan niet in financiële problemen.

Deze lage rentevoet van 1 percent op spaarboekjes ging echter niet opwegen tegen de oplopende inflatie zodanig dat het spaargeld van de gewone burger in waarde inkrimpt en de politiek-economische doelstelling van een uniformisatie van het bezit vorm begon te krijgen en onder druk van de financiële oligarchie hoog op de agenda door de diverse beleidsinstanties zowel nationaal als internationaal geplaatst werd . Van daar ook de verdoken waarschuwing van tal van internationale financiële analisten uit Europa weg te blijven omdat daar de intentie bestaat om op termijn het spaargeld van

de gezinnen in beslag te nemen.

Wat betreft enkele andere aanbevelingen van Davos : deze gaan in dezelfde richting en onder het mom van een twijfelachtig economisch herstel na de zomer wil men de belegger aansporen zijn geld van spaarboekjes te transfereren naar aandelen. Het spreekt van zelf met alle daaraan verbonden risico's wat betreft sterke koersverliezen en faillissementen, wat feitelijk op hetzelfde neerkomt als een rechtstreekse in beslag name.

In ieder geval wordt de Vlaamse hardwerkende spaarder hiervan het slachtoffer. Het ware dan ook eens tijd dat de Nv-A met haar neo-liberaal programma zich over al deze ontwikkelingen ernstig bezint en minder europees enthousiasme aan de dag legt . Zo niet dreigt ze definitief verzwolgen te worden door het europees monster. Daarom: Quid Nv-A?

Pieter Coutereel